

rapphönan omkring tjugo fannar från hökens rede. Anden kläckte den 12 maj tio ungar; hökronan den 16 maj en unge — två ägg utkläcktes ej — och rapphönan den 28 samma månad femton ungar.

En *) af de sista dagarne i september 1866 sköts vid Sickelsjö egendom, Götlanda socken i Nerike, en elcko, som belans dräglig och nära att sätta kalv. Då elckon vanhigen sätter sina kalvvar i juni, icke senare, är detta fall ett märkligt undantag.

Liksom man känner många fall af igelkottens lystenhet efter fogelägg, så saknas ej heller exempel derpå, att han äfven anfaller fullvuxna foglar. "The Field" för den 13 juli 1867 berättar följande händelse med tillägget: "detta är fallkomligt i öfverensstämmelse med ett antal fall, som blifvit anförda i The Field".

W. R. Smith, Powderham Castle, Devon, berättar följande: Då jag på morgonen den 29 sistlidne juni såg om mina tama fasaner, fann jag dem till min öfverraskning mycket förskrämda. Rundt om en afskrankning lägo en mängd fjädrar kringströdda, och den stackars fasanhönan, som befann sig derinne, var så godt som död och nästan plockad. Jag lät hönan ligga qvar, för den händelse hon skulle kunna komma sig och besöt att lägga mig på lur, ifall våldsverkaren skulle komma tillbaka. Min kusin höll vakt under följande nattens förra hälft, jag sjelf vaktade nattens senare del och tog postö i planteringen, omkring tjugo alnar från afskrankningen. Jag hörde ej ett ljud förrän klockan slagit tre, men då förram jag ett svagt buller och såg någonting komma från afskrankningen samt ställa kosan till planteringen. Först trodde jag, att det var en stor råtta, men då jag sprang fram fann jag att det var en storväxt igelkott. Han hade varit inne i inhägnaden och ätit af hufvudet och nacken på fasanhönan, som ännu var varm, likaledes hade han ryckt fjädrar af ett par andra fasanhönor, men de hade räddat sig genom att krypa ut mellan spelorna.

För omkring femton år sedan dödadades på Karsholmen, som ligger i Mälarrefjärden Blacken, en fullväxt hafsvörn under följande förhållanden.

Under rodd nära förbi nämnda holme bemärkte skogvaktaren Haglund en örn, som satt stilla invid stranden och ej tycktes bekymra sig om den förbifarande. Haglund, som väl kände örnens vanliga skygghet, ansåg detta förhållande be-

*) Meddeladt af T.

synnerligt och besöt, då han för tillfället ej var försedd med gevär, att åkminstone göra ett försök, huru nära han skulle kunna komma till örnen. Han rodde rätt på fogeln, som fortfarande satt orörlig, lade till vid stranden och fick med sin åra ge örnen dödsknäppen.

Då Haglund sedan synade fogeln, kunde han ej uppträcka ringaste äldre skada på dennes kropp eller vingar. Invid det ställe der örnen satt, lägo kvarlevor af ett halfförtruttadt får, på hvilket örnen tydigen gjort kalas, och med anledning häraf antog Haglund, det örnen proppat sig så full med frida, att han för tillfället var oförmögen att flyga undan *).

Takttagelser å bäfvern, hans byggande och lefnads-sätt, gjorda vid bäfverkolonien vid gården Fladen i Onlid.

Med träsitt, föreställande en dubbel bäfverhydda i genomskärning.

Att man för närvarande är i tillfälle att lemna upplysningar om en bäfverkoloni i Norges sydligaste del, beror utan tvifvel på den omsorg, hvarmed egaren af Næs jernverk under lång tid vårdat de på hans mark behäftiga bätrar. För det meddelande här nedan står att läsa, stannar red. i största förbindelse hos Herr Professor Rasch, hos den nuvarande egaren af Næs, Herr Brukspatron Nils Aall, liksom ock hos uppsåtens författare, Herr A. Feragen. De iakttagelser som här meddelas gjordes vid det tillfälle, då Herr Aall, för att skaffa naturhistoriska museum i Upsala ett exemplar af nordisk bäfver, lät fälla en sådan.

Næs' jernverk ligger ett par mil norr om Arendal och från Næs är det ej mer än ett par mil till Onlid socken. Det vattendrag, som rinner genom Onlid och vid hvilket ifrågavarande lilla bäfverkoloni finnes, kommer från sjön Nisser-vandet.

Red.

Bäfverkolonien vid Fladen består af fem hyddor, af hvilka fyra ligga på den såkallade Aslandsön, ett lietz stycke öfvanför Fladen, och en på Marön, en knapp half fjerdingssäg nedanför Fladen. Hyddorna ligga ej vid den stora strömflåtan utan på insidan af äarne vid de små grenarne, i hvilka vatnet har mycket saktat lopp. Bland de nämnda fem hyddorna äro den närvarande ej mer än tre bebodda. Af de andra två är den ena, som ligger på södra sidan af Aslandsön så gammal

*) Man känner, att åkminstone vissa arter af äggenarne skundom, när de komma åt, röa sig så milt, att de ha svårt att bräna sina vingar. Red.